

SCRIPTORES
RERUM GERMANICARUM
IN USUM SCHOLARUM
EX
MONUMENTIS GERMANIAE HISTORICIS
RECUSI.

THIETMARI MERSEBURGENSIS EPISCOPI CHRONICON.

HANNOVERAE
IMPENSIS BIBLIOPOLII HAHNIANI.
1889.

THIETMARI
MERSEBURGENSIS EPISCOPI
CHRONICON
POST EDITIONEM
IOH. M. LAPPENBERGII
RECOGNOVIT
FRIDERICUS KURZE.

HANNOVERAE
IMPENSIS BIBLIOPOLII HAHNIANI.
1889.

traheretur, auxilio prefati ducis sedem suam is a tertio Ottone ad regendum suscepit; de qua post mortem Bolizlavi senioris ab equivoco eius et filio sepe expulsus toties a marchione Ekkihardo reducitur et magnas patitur iniurias. Hic^a hospites, [ut] sanctus iubet Gregorius, non solum ad *se invitavit, sed etiam traxit, hoc maximum habens vitium. * fol. 167.

1017. 57. (42.) * [Interea^d Mararenses^e Bolizlavi milites magnam * man. T. dampnum sibi ab eis illatum prius ad partem haud *exi- * p. 855. quod ob morbum sibi innocentem^b bibebat supra modum. Paraliticus enim erat, manuum tremore^c assiduo sine asstantium auxilio presbiterorum missam canere non potuit: sicque usque ad finem languescens bonis, ut spero, animam curabat medicaminibus.]

Iul. 6. archiepiscopo honorifice suscepti sunt. In sequenti vero Iul. 7. nocte, id est dominica et Non. Iulii, tempestas ingruit horrida, homines cum pecoribus simul et aedificiis ac frugibus late Iul. 8. consumens. Inmensus quoque fragor silvas concutiens vias omnes nimis occupabat. Postera die imperator cum coniuge Iul. 9. et exercitu Albitm transiens ad Liesca², curtem quondam Vigonis episcopi³ et tunc feris innumerabilibus inhabitatam^h, venit duasque ibidem noctes in castris sedens tardantem Iul. 10. turbam expectavit. Et post haec regressa imperatrice caeterisque compluribus ipse turmatim processit. Ipsa vero die Heinricus quondam Bawariorum *dux a Bolizlavo, quo pacis * fol. 168.

58. (43.) Interea in monte sancti Iohannis baptistae, qui iuxta Parthenopolim positus eidem est cum appertenentibus universis subditus, res admodum miserabilis XII. Kal. Aug. et dominica [nocte] accidit. Horum in dormitorio confratrum lucerna quaedam ardens maior solito illuxit et proxima occupans hoc, ibidem quiescentibus id sero intelligentibus,

Iul. 21. a) Hac D. b) in erasum 1. c) tremorem assiduum corr. tremore assiduu 1. d) lineis sexta et septima vacuis relicis D in octava scribere aliquando post perecerat; postea T verbis Interea — damp sextam et septimam lineas explevit et erasis octava et parte nonae maiore in Interea scriptis num sibi — imperaticem. e) mor. radendo aq. corr. 1. f) ulciscrasentes 1. g) pathelb. D. corr. T. h) b add. T.

1) Conf. 'Jahrb.' III, 55. 2) Leiskau; cf. VI, 19. 3) Wigonom, qui 1017 Febr. 22 in vivis fuit (v. supra c. 52), ante Thietmarum mortuum esse ex hoc loco nonnulli falso coniecerunt. Diem mortis eius Necrol. Luneb. exhibet Ian. 14; de anno nihil constat.

voraci flamma consumpsit. Et cum tale periculum omnes 1017 evaderent, unum ex hiis causa sacerdotalem eripiendi apparatum subito regressum et in medio ignis peccata suimet confitentem perdiderunt. Huius nomen erat Hemico^a. Dehinc monasterium ab eiusdem loci abbate Sigifrido VIII annos optime elaboratum¹ ardens presentium posteaque advenientium corda turbavit. Insuper duas [eiusdem]^b capellas cum refectorio caeterisque adherentibus officinis ignis late flagrans absorbuit; de cuius avaris fauibus divina pietas et confluentum summa devotio omnes sanctorum reliquias et maximam thesauri^c partem eripuit. Facto autem mane urbis predictae habitatores^d, et qui ibidem presidio ab imperatore relict fuerant, conveniunt, *detrimentum tale nimio merore conquesti. Corporis autem perusti tenues favillas mane confratres sumopere colligentes suis apposuere^e predecessoribus; abbatique suo tunc absenti per internuntium^f suimet eventum miserabilem indixere. Qui ut haec comperit, suis specialiter accidisse peccatis cognoscens, quia emendare nequivit, honesta gravitate tulit.

59. (44.) Dum haec aguntur, Miseco Bolizlavi filius Boemiam absencia Othelrici ducis sui minus solito repugnantem cum X legionibus invadens duos dies predatur eandem et cum innumerabili captivorum multitudine^g reversus patrem gaudiis replevit inmensis. Cesar vero cum exercitu suo et Boemiorum atque Liuticiorum comitatu inmenso obvia quaque devastans V. Id. Aug. ad urbem Gloguam, ubi Bolizlavus Aug. 9. cum suis [eos] prestolatur, sollicitus venit et provocantem inter sagittarios latitantes hostem nostros persecuti prohibuit. Inde electas ab exercitu valido^h XII legiones ad urbem Nemzi, [eo² quod a nostris³ olim sit condita,] dictam premisit, quae habitatoribus hiis venturum preoccuparent auxilium. Quibus castra metatis hostes adventare rumor indixit; et in nocte tenebrosa ac in magna imbrium effusione hos ledere nequaquam valentes, quosdam effugarunt nonnullosque civi- * man. T. temat intrare *inviti paciebantur. Posita est autem [haec] in pago Silensi, vocabulo hoc a quodam monte nimis excenso * fol. 169. et grandi olim [sibi] indito⁴; *et hic ob qualitatem suam et man. D.

a) heumoco D. b) in loco vacuo add. T. c) tesauri D; teshauri T. d) habitores D. corr. T. e) apsuere T. f) per in nuntium T. g) militudine T. h) valida D.

1) Haud scio an ex hoc loco Ann. Magd. Sigifridum a. 1009. ordinatum esse temere conculserint. 2) Nimpfch iuxta fluvium Lohe, inter Reichenbach et Ohlau. L. 3) Vox niemez (niemic pol., némec boh., nimz sorab.) Slavis est mutus sive peregrinus, qui eorum linguam non intelligit; ideoque praesertim Teutonicus. L. 4) Eo scilicet, qui postea a vico Zobten nomen accepit; Zlenc et Zlenz dicitur in diplomate Boleslavi II. et Heinrici III. ducum 1247 Dec. 28 dato (Teschoppe et Stenzel, 'Schles.-lausitz. Urkundensammlung' p. 310—311), mons Silentii in bulla Eugenii III. 1148 Oct. 19 (Taffé² II, 2998).